

Kterou věc bych jako první udělal jako europoslanec?

Rozhodl jsem se vybrat zrovna téma na to, co bych dělal jako europoslanec právě proto, že mi to není cizí. Ze začátku bych rád představil nějakou moji politickou vizi a ideologii, ze které bych jako europoslanec vycházel. Kdybych se měl identifikovat určitou politickou ideologií, tak uvedu liberalismus, čili pokud použiji klasický kříž politického spektra ve formě ekonomické svobody, tak bych se objevil opravdu velmi vpravo, pokud bychom však přidali další kolonku o osobní svobodě, tak bych se objevil, jako takový jaký jsem – libertarián, což je tedy člověk, který je příznivcem osobní a ekonomické svobody. Na českém politickém spektru je však jen jediná strana, která zastupuje svobodu a tou je Strana svobodných občanů.

Toto bylo tedy lehké představení mé politické ideologie a toho co bych v europarlamentu hájil a co tam bohužel začíná mizet (bohužel i ve světě) – svobodu. Jeden případ za všechny. Extrémní porušení jednoho ze základních práv bylo dosaženo v Norsku. Matka ztratila právo na to být matkou, děti jí byly odebrány a bylo jí zakázáno děti vídat. Stejně bylo porušeno právo sourozenců na vůbec možnost být sourozenci, protože byly rozděleni do dvou rodin, poněvadž bylo dle Barnevernet¹ riziko, že starší bratr – Denis bude negativně ovlivňovat mladšího Davida. Dále jim bylo upřeno právo na svůj rodný jazyk, protože matce bylo zakázáno komunikovat s dětmi v češtině, zřejmě proto, že by si mohli říkat něco, čemu by chudák úřednice nerozuměla. Nejhorší však na celém případě je to, proč vlastně byly děti matce odebrány. Ve skutečnosti za NIC. Byly zabaveny díky trestnému oznámení, které byly na Evu Michalákovou podány, avšak soud rozhodl o její nevině. V tu chvíli se měly vrátit děti matce, co se však nestalo.

Popsal jsem tento případ, který je bohužel jen jeden z mnoha, dokonce rodina Michalákových má české občanství. Takže je možné, že se to stane komukoliv, kdo jen jede na výlet do Norska, třeba vlakem, pak stačí, aby rodič začal na dítě řvát, že zlobilo nebo udělalo problém, tak v tu chvíli pozorný norský občan zavolá do úřadu Barnevernet a na konečné zastávce vlaku čeká rodiče nemilé překvapení ve formě úřednice, která odebírá dítě a rodič už nikdy nebude být moc jeho rodičem, právě tyto případy jsou v Norsku běžné a dokonce je o tom jeden dokument². Jako europoslanec bych se tedy snažil těmto jevům zabránit a obnovit někde již ztracenou svobodu. Problém je v tom, že Norsko není součástí EU, proto je velmi ztížené vyjednávání a o to bych se rád zasadil. Snažil bych se, aby mezi členskými a nečlenskými státy EU vznikla dohoda, která zakáže zabavení dětí těm, kteří nejsou občany té konkrétní země. Pouze by tamější sociální úřad podal domovskému úřadu, jehož je obyvatel členem návrh na prozkoumání případu, protože existuje možnost, že se rodič dopustil porušení práv dítěte nebo ho snad týral. Bohužel se zde ukazuje i jeden paradox, který je, jak jsme si mysleli již dávno pryč. Bohužel se zde vyskytla situace, kdy se zdá, že děti jsou státu a ne rodičů. To je velmi podstatné a velmi hrozné, protože ta samá doktrína platila v nacistickém Německu, kdy se stát snažil přeučit děti na novou víru – víru německého nadčlověka. Děti byly odebírány z neárijských rodin a byly posílány k lepší árijské převýchově.

¹ Norský sociální úřad

² <https://www.youtube.com/watch?v=uRKPbH5Fx8I> , <https://www.youtube.com/watch?v=yEGzBcbYWgw>

Další věcí, kterou bych jako europoslanec udělal, by vedla ke snižování byrokracie. Byrokracie je totiž věc, kterou zvládla Evropská Unie v poslední době levicové vlády rozšířit natolik, že nám hospodářství díky tomu stagnuje a zhoršuje se. Další velký problém, který bych rád vyřešil, by bylo zrušení některých regulací a házení klacků pod nohy u podnikatelů, kteří se chystají obchodovat se státy mimo EU. Těm jsou házeny klacky pod nohy v takové míře, že se jim podnikání mimo EU téměř nevyplatí. EU sice v současné době tvoří k podílu světového HDP nějakých 20 %³, avšak trend je v současné době upadající a do deseti let má mít EU podíl již jen 13 %, což se bude pořád snižovat.

Další nesmyslnou věc, o které bych se zasadil, by bylo rušení všelijakých regulací a euroněmyslů, jako například: kvóty na splachování záchodů, zákaz přidávání cukru do ovocných džusů, zákaz obrázků dětí na obalech mléka pro děti, sjezdovka na teplém ostrově v Dánsku, stěhování EP z Bruselu do Štrasburku a zpět, zákaz klasických žárovek, rozhledny pod kopcem, zákaz vysavačů s určitým vyšším výkonem, zákaz nošení šperků a podpatků pro kadeřnice, pokuta Microsoftu za nemožnost výběru prohlížeče v systému Windows, zákaz ochucených cigaret, střadatelé mohou přijít o vklady v bankách nad 100 000 €, zákaz používání termínu Pomazánkové máslo a mnohem více. Všechny tyto „skvělé“ věci mají společnou jednu věc – jsou totálně na nic a daňové poplatníky budou stát hromadu peněz.

Tomáš Lejsek

Gymnázium J.V. Jirsíka

³ http://europa.eu/about-eu/facts-figures/economy/index_cs.htm